

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

Ανάταξη της οικονομίας με όραμα και σχέδιο

Μια χώρα για να προοδεύσει και ν' αναπτυχθεί χρειάζεται τρία πράγματα:

- 1.** Ισχυρό, ρεαλιστικό και επιτεύξιμο όραμα για το μέλλον της, τα επόμενα δέκα τουλάχιστον χρόνια.
- 2.** Πίστη του λαού και αφοσίωσή του με σκληρή δουλειά, στην υλοποίηση του οράματος, και,
- 3.** Πολιτικό σύστημα, συνειδητοποιημένο πολιτικό προσωπικό και δημόσια διοίκηση υψηλού επιπέδου, που με αυταπάνηση και άοκνα, θα εργασθούν και θα συνεργασθούν για την υλοποίηση του συμφωνημένου οράματος.

Και τονίζω τη λέξη «συμφωνημένου», αφού για τον επιχειρηματικό κόσμο δεν ήταν ποτέ αντιληπτή η διαφορετική οπτική για την ανάπτυξη μεταξύ της εκάστοτε κυβερνητικής πλειοψηφίας και αντίστοιχως της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Πιστεύουμε ότι το κοινά αποδεκτό όραμα για την ανάπτυξη της χώρας μας θα μας οδηγήσει σ' αυτό που εμφιασμένα απουσιάζει από το πολιτικό σύστημα την εποχή των μνημονίων: «τη συλλογική ευθύνη».

Υπογραμμίζω το ζήτημα της «συλλογικής ευθύνης» διότι οι πολίτες αυτής της χώρας γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες αφενός μετάθεσης ευθυνών από το ένα κόμμα στο άλλο για την κατάντια της χώρας μας, και αφετέρου κούφια, ανούσιων και ατελέσφορων αντιπαραθέσεων.

Γιατί όλ' αυτά;

- Η χώρα μας δεν μπορεί επιτέλους να βρει αναπτυξιακή κατεύθυνση;
- Είναι τόσο δύσκολο να συζητήσουμε με νηφαλιότητα για το κοινό μας μέλλον;
- Γιατί δυστυχώς: η στείρα αντιπαράθεση μας οδηγεί καθημερινά στην οπισθοδρόμηση και όχι στο δρόμο της ανάπτυξης. Ως αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η απουσία αναπτυξιακού οράματος, που μας οδηγεί τελικά στην ανυπαρξία τόσο στο ευρωπαϊκό, όσο και στο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα.

Και το οξύμωρο είναι ότι όλο το πολιτικό σύστημα συμφωνεί ότι το μέλλον αυτής της χώρας διέρχεται από την υλοποίηση σημαντικών μεταρρυθμίσεων. Σημαντικών αλλαγών:

- στον τρόπο διακυβέρνησης,
- στη δομή του κράτους,
- στο παραγωγικό μας υπόδειγμα,

Εμείς οι επιχειρηματίες αναζητούμε πολιτική ηγεσία:

- που να επιδιώκει σε καθημερινή βάση τις μεταρρυθμίσεις,
- να τις πιστεύει,
- να τις υπερασπίζεται δημόσια, κι έτσι,
- να εμπνέει την κοινωνία για το αύριο.

Διαφορετικά ο φόβος που απορρέει από την ανησυχία για το πολιτικό μέλλον των κομμάτων, θα είναι το μόνιμο και διαρκές εμπόδιο για την πολυπόθητη ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

(συνεχίζεται)

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

«Ανάταξη της οικονομίας με όραμα και σχέδιο»

(συνέχεια από το προηγούμενο άρθρο)

Τελικά, μπορούμε ως χώρα να δημιουργήσουμε μια νέα αναπτυξιακή δυναμική, που θα φέρει κατ' αρχήν πίσω τα καλύτερα μυστικά της χώρας μας, που απελπισμένα από την τραγωδία της οικονομικής κρίσης αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό;

Η απάντηση από εμάς τους επιχειρηματίες είναι κατηγορηματικά θετική: ΝΑΙ, μπορούμε.

Διότι στην πατρίδα μας υπάρχει υγιής παραγωγική βάση που:

1. Παράγει προϊόντα και υπηρεσίες υψηλής ποιότητας,
2. Παράγει προϊόντα τυποποιημένα και ελκυστικά συσκευασμένα,
3. Παράγει προϊόντα πιστοποιημένα με βάση διεθνή πρότυπα με αυστηρές προδιαγραφές, και,
4. Παράγει προϊόντα που είναι ανταγωνιστικά.

Αυτό που χρειαζόμαστε όμως είναι η εντατική παραγωγή διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων, που θα μας δώσουν την ευκαιρία να ανοίξουμε νέες αγορές και να ενταχθούμε σε παγκόσμιες αλυσίδες διανομής προϊόντων.

Για να το επιτύχουμε όμως αυτό αποτελεί αδήριτη ανάγκη να συμφωνήσουμε σε βασικές αρχές βιομηχανικής πολιτικής που στη συνέχεια, με τη βοήθεια, και την αρωγή των φορέων υποστήριξης της επιχειρηματικότητας, και ειδικά της μεταποίησης, θα μετουσιωθούν σε ένα συνεκτικό πλέγμα δράσεων έμπρακτης ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας, και οι οποίες θα συμβάλλουν αποφασιστικά στην αλλαγή του παραγωγικού υποδείγματος της χώρας μας.

Από την άλλη μεριά, γνωρίζουμε καλά την έμφυτη αντίσταση στις αλλαγές της ελληνικής κοινωνίας. Οι παγιωμένες στρεβλές αντιλήψεις και τα ανούσια ιδεολογήματα για τις επιχειρήσεις και τους επιχειρηματίες των τελευταίων 40 ετών, αντιλαμβάνομαστε ότι δεν αντιστρέφονται από τη μια μέρα στην άλλη. Όμως, δεν είναι δυνατόν ο κόσμος ν' αλλάζει γύρω μας κι εμείς πεισματικά να παραμένουμε ίδιοι.

Δεν είναι δυνατόν, μετά από τόσα χρόνια μνημονίων και αφόρητης πίεσης που μας έφτασε ένα βήμα πριν το χάος, να εξακολουθούμε να υπερασπιζόμαστε το κράτος και να ασχολούμαστε διαρκώς μ' αυτό.

- Είναι πραγματικά ντροπή μας που δεν έχουμε καταφέρει να οργανώσουμε ένα σύγχρονο κράτος, ακόμα και την ύστατη ώρα.
- Είναι πραγματικά ντροπή μας να στελεχώνουμε την κρατική μας μηχανή με συμβασιούχους, με κομματικό στελέχη ή/και φίλους των κομμάτων, και να μην έχουμε κάνει βήματα προς την καθιέρωση, έστω και στοιχειώδους, αξιοκρατικής διαδικασίας στελέχωσης της δημόσιας διοίκησης.

Από την άλλη μεριά, είναι ανήκουστο ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας, από τον οποίο κατά τα άλλα ζητάμε να πληρώσει για το σπάταλο και αντιπαραγωγικό δημόσιο, να είναι υπο διωγμό και όμηρος, σε ένα καθεστώς πολιτικής αβεβαιότητας.